Teď jsem tady já - Neckář, Václav

Hustým půlnočním kouřem
šel jak vzdálená bouře,
v očích navlhlý záblesk mu hrál,
mířil tam, kde jsem já právě stál.

Z dálky byl cítít vínem
a hlas měl nasáklý splínem,
zřejmě v ten večer měl všeho víc,
snad se bál až já příjdu mu říct.

Teď jsem tady já
a ty to zřejmě už víš,
teď můžeš si zkoušet, co chceš,
tím už vůbec nic nezměníš,
tvůj příběh dohasíná
a zvlášť mě nezajímá.

Teď jsem tady já,
teď jsem tady já,
teď jsem tady já,

Zatvářil se tak cize
a pak beze slov zmizel,
jak jsem dál s tebou nádherně žil,
zapomněl jsem, že vůbec kdy byl.

Před chvíli jsem si skromně
na toho kluka vzpomněl,
když mi kdosi řek: děj se, co děj,
víckrát už tady nezacláněj.

Teď jsem tady já
a ty to zřejmě už víš,
teď můžeš si zkoušet, co chceš,
tím už vůbec nic nezměníš,
tvůj příběh dohasíná
a už mě nezajímá.

Teď jsem tady já,
ted jsem tady já,
teď jsem tady já.

Teď jsem tady já,
ted jsem tady já,
teď jsem tady já .....